

بهار، مهری و یادگاری، محمدحسن. (۱۳۹۳). مطالعه‌ی هویت ملی در ترانه‌های حمایتی از تیم ملی فوتبال ایران، *فصلنامه جامعه شناسی نهادهای اجتماعی* ۲ (۱)، ۱۶۶-۱۳۹.

دانشگاه ملی تهران

مطالعه‌ی هویت ملی در ترانه‌های حمایتی از تیم ملی فوتبال ایران

مهری بهار^۱ و محمدحسن یادگاری^۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۸/۲۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۴/۱۹

چکیده

موسیقی و فوتبال بخشی هیجانی از زندگی روزمره ایرانی هستند. در این مقاله سعی شده است تا از یک سو جایگاه موسیقی در فوتبال و از سوی دیگر شناخت نقش موسیقی در فوتبال برای مخاطب ایرانی در ایجاد هویت مشترک مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. نقش فوتبال در هویت ایرانی این است که در آن تباین در سلایق و ایده‌ها کم رنگ و عرق دوستی و اتحاد زیاد می‌شود. برای شناخت هویت ایرانی، آهنگ‌های سه تیپ از خوانندگان مجاز، زیر زمینی، و خوانندگان خارج از کشور که وجه مشترک‌شان حمایت از تیم ملی فوتبال ایران است، مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. دیدگاه نظری جان فیسک و توجه به معنای فرهنگی موسیقی در فوتبال، هویت، نزاع و مقاومت در عرصه قدرت، نقش تعامل و پیوند بین موسیقی‌های مختلف در ساختار اجتماعی فوتبال اهمیت دارند. نتایج نشان می‌دهند که هر یک از آن‌ها برمولفه‌های وحدت بخشی به نام هویت ایرانی تاکید‌کرده‌اند. جام جهانی (و موسیقی منسوب به آن) فرصت مناسبی را برای پیوند دوستانه و مشترک بین ایرانی‌ها با وجود تکثر افکار فارغ از سلایق و اعتقادات آن‌ها فراهم کرده است. همانگونه که پرچم ایزه‌ای ملی است، موسیقی نیز در عرصه فوتبال بدون قائل شدن تبعیض‌ها و تمایزها، گامی برای اتحاد در فضایی ورزشی را فراهم می‌آورد.

واژه‌های کلیدی: فوتبال؛ موسیقی؛ مقاومت؛ هویت ملی

^۱- دانشیار دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران (نویسنده مسئول) ، mbahar.ut@gmail.com

^۲- کارشناس ارشد مطالعات فرهنگی و رسانه دانشگاه تهران، mahya.yadegari@gmail.com

مقدمه

فوتبال را می‌توان از ابعاد مختلف مورد بررسی قرار داد. گاهی جنبه‌های فرهنگی و اجتماعی آن در مقایسه با دیگر وجوده آن بسیار قوی و دارای اهمیت است (آزاد ارمکی، ۱۳۹۰) که در این صورت یکی از ساحت‌های ویژه فوتبال ظهر مجموعه‌ای از تعارض‌ها و مشکلات و پیوندهای فرهنگی در آن است. دوگانه (تعارضی و توافقی) فوتبال بازگو کننده شرایط جامعه جدید است. فوتبال، گاه ساحت هیجانی و گاه ساحت عقلانی پیدا می‌کند که ساحت عقلانی آن با برنامه ریزی از طریق مریبان و مدیران تیم‌ها و بازیکنان همراه است.

جنبه‌های توافقی در فوتبال به همگرایی فرهنگی و هویتی ایرانی‌ها کمک می‌کند. با وجود ظرفیت‌ها و توانایی‌هایی که فوتبال در دنیای مدرن دارد راهی در سر و سامان دادن هویت ملی شناخته شده است (عبداللهیان، ۱۳۸۱: ۹۳-۱۰۴). گاه فوتبال را می‌توان کالایی فرهنگی فرض نمود که مصرفی گستردۀ و آثاری ماندگار در عرصه تعلقات و هویت ملی دارد (هاشمی و جوادی یگانه، ۱۳۸۶: ۱۱۲-۱۰۷؛ قاضیان، ۱۳۷۶: ۱۳۵-۱۱۸). نشانه‌ها، رنگ‌ها، شعارها در فوتبال با توصیفی نشانه‌شناسی می‌تواند فضایی فرهنگی ایجاد کند. در نظام معنایی فوتبال، دستیابی به قهرمانی هدفش نیست، بلکه جزئی از نظامی بزرگتر از واقایع مطرح است که به ما می‌آموزد که چگونه با جامعه سازگاری پیدا کرد، به ایفای چه نقشی پرداخت، از چه قواعدی پیروی کرد و زندگی را چگونه فهمید. گاه فوتبال همچون دال ارزش‌ها، نگرش‌ها و باورها است که می‌کوشیم مدلول‌ها را ببابیم و تأثیرات احتمالی آن را بر مردم پیش بینی کنیم (آسابرگر، ۱۳۷۹: ۱۷۵-۱۸۰). کوپر به دلیل جهانی بودن فوتبال، این پدیده را بیشتر با «زبان بین المللی» مرتبط دانسته که بسیاری از افراد بشر با سایر ساکنین کره‌ی زمین به آن واسطه ارتباط برقرار می‌کنند (کوپر، ۲۰۰۳: ۳۰-۱).

بنابراین چه در سطح ملی و چه در سطح جهانی، فوتبال عامل پیونددۀ بین افراد و راهی برای حضور جهانی با دو جهت تعارضی و توافقی آن است، در عین حال که عامل عمدۀ در هویت بخشی ملی و جهانی نیز محسوب می‌شود.

در حال حاضر ساحت فرهنگی و اجتماعی فوتبال ایران مانند دیگر کشورها در سطح جهانی در قالب تیم ملی، به یکی از شاخص‌ترین نمادهای ملی تبدیل شده است. حضور این تیم در عرصه بین الملل، سرمایه بزرگی از حمایت‌ها و هم‌دلی‌های فکری و عملی را رقم زده است. این معنا می‌تواند

در استفاده از لیاس، زبان، رنگ و نحوه بازی و موسیقی در فوتبال نشان داده شود. به نظر می‌آید در جام جهانی قبل از انکه رفتار و کلام بازیکنان نشانه هویت ایرانی باشد، موسیقی مرتبط با ان این نقش را بازی می‌کند. این مسئله هنگامی اهمیت بیشتری می‌باید که هر تیم می‌بایستی با طرح فدراسیون جهانی فوتبال بر اساس نظام موسیقیابی شاخص شود.

موسیقی و فوتبال

مرسوم است به مناسبت حضور تیم‌ها در جام جهانی فوتبال، از سوی فدراسیون جهانی فوتبال (فیفا) درخواست و پیشنهاد قطعه‌ای موسیقی در بازی می‌شود. موسیقی مزبور قبل از شروع بازی بین دونیمه فوتبال در محل استادیومی که رقابت تیم مورد نظر در آن انجام می‌شود، پخش می‌شود. در هر دوره جام جهانی هر تیم موظف است قطعه‌ای موسیقی را به صورت رسمی ارائه دهد. ایران دو قطعه «مرد و می‌دان» و «دروازه‌های دنیا» در سال ۲۰۰۶ و ۲۰۱۴ به فدراسیون جهانی فوتبال ارسال کرد. برای حضور ایران در جام جهانی در سال ۲۰۱۴ بیش از ۷۵ قطعه اعم از ترانه‌های مجاز، غیر مجاز یا زیر زمینی (در دسترس) برای دانلود وجود داشته است. همزمان با شروع رسمی این دوره از مسابقات، مرکز موسیقی سازمان صدا و سیما اقدام به انتشار آلبوم «هم نوا با جام جهانی» بابیش از ۴۰ قطعه موسیقی، ترانه، موسیقی بی کلام کرده است. این اقدام جهت حمایت رسانه‌ای از تیم ملی فوتبال بعداً در اختیار شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی و خبرگزاری‌ها قرار گرفت (سایت مرکز موسیقی و سروд صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران، ۱۸/۳/۱۳۹۳).

پخش سرودهای ملی و آهنگ‌های منسوب به جام جهانی، ارائه نمادها و نشانه‌های ملی مثل پرچم و سرود، تلاش برای افروzen بر شور و شوق، احساسات ملی گرایانه مردم، نشان دادن پیروزی‌های ورزشی به مثابه افتخارات و غرور ملی و فعالیت‌های رسانه‌ای دیگر در رسانه‌های کشور نشان دهنده کارکرد فوتبال در زمینه انسجام ملی و تقویت هویت ملی است. برای حمایت و هواداری دلایل فردی و اجتماعی وجود دارد. حمایت‌هایی که از تیم ورزشی (مثل فوتبال) به صورت خاص می‌شود، با یک غرور و هویت قوی بومی-محلی همراه می‌شود که نشات گرفته از موقعیت هواداران و حامیان است. یک تیم ورزشی یک کاتالیزور قوی برای ابراز هویت (ملی یا محلی) است

بین هواداری و مفهوم هویت ملی رابطه است. این هواداری می‌تواند خود را در قالب ترانه و موسیقی نشان دهد.

در ایران علاوه بر اهمیت و جذابیت فوتبال برای ایرانیان داخل کشور، ایرانیان خارج کشور هم از فوتبال ملی احساس غرور ملی و افتخار می‌کنند (صدر، ۱۳۸۹: ۵۰-۱). جنبه مثبت اجتماعی این امر صرفاً وحدت ملی مشترک بین ایرانیان داخل کشور نیست، بلکه پیوستگی بین ایرانیان خارج کشور را نیز با جریان‌های شکل گیری هویت ملی در داخل را نیز ایجاد کرده است. لذا فوتبال به مثابه امر جامعه‌شناسخی در بازتولید «هویت ملی» و ایجاد پیوند بین نیروهای اجتماعی نقش موثر دارد و تیم ملی فوتبال هم به عنوان نماد «هویت ملی» ۱ به شمار می‌رود (عبداللهیان، ۱۳۸۱: ۱۰۴-۹۳).

مرواری بر ادبیات نظری

از نظر آدورنو، موسیقی رسانه و نمایش مناقشات و تنش‌های مهم فرهنگی است که مطابق با پیام‌های فرهنگی ارتباط برقرار می‌کند. موسیقی از این منظر وسیلهٔ سنجش و تاثیر پذیر مناسبی در حوزه فرهنگ است. کریستوفر بالنتاین موسیقی را تکرار کوچک شدهٔ از یک اجتماع بزرگ می‌خواند. به نظر او موسیقی در زندگی روزمره قدرتی دارد که می‌تواند بر تمامی شئونات اجتماعی تاثیر بگذارد و بخش وسیعی از آن را در بر گیرد. موسیقی به ما می‌گوید چگونه رفتار کنیم، چگونه خود و هویتمان را بشناسیم، و چگونه دیگران، موقعیت، تاریخ و گذران زمان را شناخته و تحت تاثیر قرار دهیم (سگریو، ۱۱۸: ۲۰۰۶). محصول این است که موسیقی می‌تواند موجب تغییر شئونات و تنظیمات اجتماعی به عنوان یک منبع قدرت باشد. موقعیت قابل تغییر، فرصتی برای ساختارمند کردن رفتارها در جامعه و ابزاری برای نظم جمعی (هم خوانی) فراهم می‌کند. موسیقی ظرفیت ازرا نیز دارد که برنظم اجتماعی و ایدولوژیک ساختارهای هویتی و افزایش فهم (حافظه) تاریخی تاثیرگذاری داشته باشد (سگریو، ۱۱۸: ۲۰۰۶).

بیدل و نایتز (۲۰۰۷) در کتاب «موسیقی، هویت ملی و سیاست مکانی» بر این نکته تاکید داشته‌اند که موسیقی بیش از آنکه بر هویت ملی تاثیر داشته باشد، آن را پدید می‌آورد. به همین

دلیل اینکه چگونه هویت‌های ملی با استفاده از موسیقی عامه شکل گرفته، بازتولید شده و هویت می‌یابند مهم می‌شوند.

مقصودی معتقد است که موسیقی عامه به عرصهٔ رسمی هویت سازی ملی در بستر جغرافیایی بومی مبدل گشته و فضایی را بوجود آورده تا احساسات ملی گرایانه، در چهارچوب مکانی و جغرافیایی سیاسی-فرهنگی مورد نقد و بازبینی در فضایی جهانی قرار گیرد (مقصودی و حیدری، ۱۳۸۹: ۱۷۹-۱۸۱).

هربرت مید، هربرت بلومر و برایان فی، معتقدند موسیقی عامه، همواره در حال عبور از مرزهایست. موسیقی عامه می‌تواند به طور مولد، فضایی را برای نمود یافتن ملیت و ملی گرایی فراهم آورد؛ فضایی که جهان بینی‌های ملی گرایانه را در آن تعریف کند. فضایی به وجود آورده که در حال تولید و بازتولید فرهنگ بوده و در مقابل فشارهای جهانی شدن، بواسطه الهام گیری از اسطوره‌ها و تخیل‌ها و ارتباط با نیاکان مقاوم است (مقصودی و حیدری، ۱۳۸۹: ۱۷۹-۱۸۱)، رخدادهای حاشیه فوتبال (مثل موسیقی) از یک سو رخدادی غیر تصادفی، الگومند و پایداراند، و از سوی دیگر ریشه در پویایی فرهنگی خرد و کلان دارند (عبداللهیان، ۱۳۸۱: ۹۳-۱۰۴).

کرونین در پژوهشی پیرامون ترانه‌های هواداران فوتبال ایرلند بیان می‌کند که: بسیاری از تیم‌های ورزشی در اقصا نقاط جهان دارای قطعات موسیقی و ترانه‌های مربوط به خوداند که این ترانه‌ها هویت ساز هستند. موسیقی نوستالژی ورزشکاران و هواداران است و آن‌ها را از منظر فرهنگی، تاریخی، سیاسی و اجتماعی تحت تاثیر قرار می‌دهد. فرد در هنگام گوش سپاری به موسیقی امکان حرکت در زمان و مکان را پیدا می‌کند. همچون داستان، افسانه و قهرمانان بومی توسط مردم آن اقلیم مصرف می‌شوند، عناصر بومی موسیقی‌ای یک سرزمین، آن هم در بستر رقابت فیزیکی ورزشی که در خارج از یک سرزمین در حال اجراست، نشان دهنده اهمیت موسیقی است که چقدر می‌تواند در توصیف حسن هویت ملی و بومی نقش کلیدی بازی کند (کرونین، ۲۰۰۶: ۲۱۱-۲۱۶).

از مرور بر ادبیات نظری در باب موسیقی می‌توان ارتباط موسیقی به طور عام و موسیقی فوتبال به طور خاص با هویت ملی را دریافت. موسیقی عرصه تبادل‌های فرهنگی و فضایی دوستانه

برای مشترک نمودن مفاهیم ملی و به کنار گذاشتن فضاهای پر مناقشه است. در فرایند ساخت موسیقی فوتبال با مولفه‌های هویتی و ملی رو برو هستیم.

چهارچوب نظری

از نظر فیسک پدیده «چند معنایی» و «چند خوانگی خوانش» امری طبیعی است. او (۱۹۸۹) هر متن را سرشار از معانی مختلف می‌داند که از مزه‌های مطلق و موردنظر تولیدکننده فراتر رفته و به خواننده فرصت داده می‌شود تا متن را طور دیگری قرائت کند. بدین منظور معنا محصول متن نیست بلکه معانی به طور اجتماعی و از تعامل متن و خواننده حاصل می‌شود. هر دو، موقعیتی اجتماعی در جامعه اشغال می‌کنند. فیسک از این بحث تحت عنوان «تعیین اجتماعی معنا» یاد می‌کند که تعیین مکانیکی و یکطرفه، معنا را انکار می‌کنند. از نظر فیسک معنی اجتماعی فرهنگ اهمیت دارد که به طور جدایی ناپذیری به ساختار اجتماعی که فرهنگ در آن قرار گرفته است گره خورده است. برای این ادعا و توجیه تعریف خود از گفته‌هال کمک می‌گیرد که هر مجموعه دارای روابط اجتماعی، مستلزم معنا و ساختاری است که زیر بنای آن را تشکیل می‌دهد و این زیر بنا موجب بقای آن‌ها می‌شود (هال، ۱۹۸۴: ۱۸). معانی حاصل از متن از طرف مخاطب، تلاقي تاریخ اجتماعی وی با نیروهای اجتماعی ساخت یافته در درون متن است. برخورد گفتمانهای خواننده با گفتمانهای درونی متن صورت می‌گیرد. سوژه‌های متن تاریخ مندد و در یک صورتمندی اجتماعی خاص زیست می‌کنند. سوژه‌ها به واسطه تاریخ فرهنگی پیچیده‌ای برساخته می‌شود که هم اجتماعی و هم متنی می‌باشند. فیسک از مفهوم «مازاد نشانه‌ای» استفاده می‌کند. خوانش‌های ممکن، معانی متنوع و مازاد در متن را در بر دارد. مازاد نشانه‌ای ازویژگی فرهنگ عامه است که هم اقبال عموم و هم واکنش‌های غیرمنتظره به فرهنگ عامه را تبیین می‌کند (آزاد ارمکی و رضایی، ۱۳۸۵). از دیگر ویژگیهای نظریه فیسک ان است که خوی منفصله را از مخاطب می‌گیرد و مصرف توام با مقاومت مخاطب را در مقابل تولید معانی ایدئولوژیک توسط فرادستان قرار می‌دهد.

بر اساس رویکرد نظری فیسک، مردم می‌توانند مصرف فرهنگی‌شان را به علائق شخصی تبدیل کرده تا معنای مد نظر خود از هویت اجتماعی‌شان را تعریف کنند. در مقابل سلطه‌ی ساختاری قدرت، فعالیت‌های مقاومتی در شکل‌های مختلف بروز پیدا می‌کند. مقاومت طفره رفته رفته از ساختار

(قدرتی) است که اعمال می‌شود. لذا در گفتمان مقاومت هر چه خارج از خط و مشی قدرت باشد، مقاومت محسوب می‌شود (فیسک، ۱۹۸۹).

فیسک همچنین به تجربه زیسته مردم معمولی توجه دارد و آن‌ها را جزو مجموعه‌ای از عناصر فرهنگی قرار می‌دهد. مقاله جین، حاکی از توجه او به پدیده‌های اطرافش است. علاقه فیسک به فرهنگ عامه موجب می‌شود تا فرهنگ را عرصه تنازع بداند. تنازع بین دو گروه اجتماعی فرودستان و فرادستان که سخن او از فرهنگ زیسته در این دو گروه اجتماعی، مطالعه او را به مطالعه فرهنگ مردم مطالعات فرهنگی نزدیک می‌سازد. از نظر فیسک سیاست فرهنگ عامه، توجه به زندگی روزمره است. زندگی روزمره در سطح سیاست خرد عمل می‌کند نه در سیاست کل، به این معنی که همه افراد برای خود سیاستی داشته و این سیاست و تدبیر برای او با ارزش است (فیسک، ۱۹۸۹). با توجه به رویکرد نظری فیسک که به معنا و هویت به دست آمده در کشاورزی و تنازع فرهنگ اشاره دارد، مطالعه هویتها می‌در ورزش به علت گستره جهانی رخدادهای ورزشی، حوزه مهم فرهنگی محسوب شده است که مجموعه هویت‌های متنوع در آن آمیخته شده‌اند. ورزش با مفاهیم هویتی - ملی و قومی ارتباط دارد و می‌تواند اثر گذار بر منابع نمادهای فرهنگی نیز باشد. بدین ترتیب اثرات رویداد ورزشی بر ایجاد هویت می‌تواند گسترش یافته و قوی شود البته که عمر کوتاهی هم دارند (بویل و هاینس، ۲۰۰۹: ۱۶۷). انعکاس مفهوم هویت در رسانه‌ها موجب می‌شود که علاوه بر در اختیار گذاشتن اطلاعات بیشتر در این زمینه، به تدریج بخشی از نظام معرفتی افراد را تشکیل دهند به گونه‌ای که مخاطب با شیوه‌های نو از زندگی و با منابع هویتی بی‌شماری مواجه می‌شود. پیدایش هویتها فرهنگی، تغییر شیوه مصرف و سبک زندگی از نمونه این انعکاس به شمار می‌رود (ادیبی و دیگران، ۱۳۸۷: ۱۰۰).

در این مقاله با توجه به رویکرد نظری فیسک در باب فرهنگ عامه و نقش رسانه‌ها در پیدایش هویتها فرهنگی، به نقش و اهمیت جایگاه ترانه و موسیقی‌های حمایتی از تیم ملی فوتبال که جزو ترانه‌های عامه پسند هستند تاکید شده است. گروههای موسیقی بسیاری، از فرصت شنیده شدن و هویت یابی استفاده می‌کنند. این ترانه‌ها به احترام و افتخار تیم ورزشی و ورزشکاران آن تیم، اجرا و ضبط می‌شود (پورسفلد، ۲۰۰۶: ۱۹۶). برای پردازش به موضوع خوانش هویت ملی^۱ از ترانه‌های حمایتی از تیم ملی فوتبال استفاده شده است. با توجه به اینکه مفاهیم قدرت و مقاومت از

مفاهیم کلیدی فیسک به شمار می‌آیند و بر مبنای مفهوم تعین اجتماعی معنا و مازاد نشانه، موسیقی ملی برای مخاطبان خوانش‌های مختلفی دارد. جام جهانی فوتبال برای ایران به عنوان یک سوژه اجتماعی، فرصت مناسبی را در اختیار ما قرار می‌دهد تا یک سوژه اجتماعی دیگر را در مقتضای تاریخی آن مورد تحلیل قرار دهیم. برخی ترانه‌ها در جهت استحکام قدرت و برخی بر عنصر مقاومتی تاکید دارند مثل ترانه‌های زیر زمینی و ترانه‌های خارج از کشور.

روش

در این تحقیق معنای (هویت ملی) در سه دسته از ترانه‌های حمایتی از تیم ملی فوتبال (به عنوان امر اجتماعی)، مورد تحلیل قرار می‌گیرد تا روابط قدرت و مقاومت در ساختار اجتماعی شناخته شود. در واقع هواداری تیم ملی فوتبال به عنوان واقعیت اجتماعی کمک می‌کند، تا سوژه اجتماعی دیگر (خوانش هویت ملی) را در فضایی تاریخی (رخداد جام جهانی) تحلیل کنیم. در این میان مفاهیم، اصطلاحات و استعاراتی که ذیل مفهوم هویت ملی قابل دسته بندی بوده‌اند مثل: اتحاد، حمیت، هواداری، استفاده از پرچم، دفاع از میهن نیز تحلیل شده‌اند. تحلیل این مفاهیم کمک می‌کنند تا شرایط گفتمانی و مقتضیات هر سه تیپ از ترانه‌ها پیرو نزاع قدرت و مقاومت بر سر معنا مشخص شوند. هویت ملی در این تحقیق به عنوان متنی بشمار می‌رود که تولیدگران ترانه‌های حمایتی از فوتبال ملی (به عنوان مخاطب) می‌توانند مفاهیم خوانش‌های چند گانه را توضیح دهند. لذا گفتمان‌های مختلف (مجاز، خارج از کشور و زیر زمینی) هر کدام معانی متنوع و مازادی را شکل می‌دهند.

در این پژوهش از روش نشانه شناختی برای مطالعه ترانه‌های حمایتی از تیم ملی فوتبال استفاده کنیم. ضمن اینکه علاوه بر نشانه شناسی الفاظ، لغات و اصطلاحات بکاربرده در هر ترانه فرم و ریتم موسیقایی نیز مورد تحلیل قرار خواهد گرفت. بارت در کتاب «اس/ زد» داستان کنたاه سارازین اثر بالزاک را بررسی و از شیوه ساختگرایانه استفاده کرده است. او واحد خوانش را با عنوان لکسیا معرفی می‌کند. واحد خوانش در تحلیل بارت، یک قلمرو تحقق معناست که گاهی یک جمله و گاهی یک کلمه است. این استراتژی سبب ایجاد انعطاف در نحوه بررسی بارت شده است. کشف و تدوین قاعده و هنجاری که بتواند به تبیین روابط بین عناصر بپردازد، معنای رمزگان را متحقّق می‌کند. به تعبیر بارت دستیابی به رمزگان تلاش برای

در ک این نکته است که معنا چگونه در متن آفریده و پراکنده می شود. او بر اساس همین تلقی، پنج رمزگان دخیل در سازکار معنایی متن را طبقه بندی می کند:

رمزگان هرمنوتیکی (واحدهای مربوط به رمزوارگی، تعلیق و گره گشایی)، رمزگان کنشی (کنش ها و اثرات آن)، رمزگان نمادین (شامل همه الگوهای نمادین در متن بویژه الگوهای تضاد و تقابل)، رمزگان معنایی (معناهای ضمی و اشارات معنایی، درونمایه)، رمزگان فرهنگی (انواع واحدهای دانشی و شناختی که متن را به بیرون ارجاع می دهد).

بارت همه این رمزگان ها را یک نظر نوعی رمزگان فرهنگی می دارد که اساس یک گفتمان را در مرجعیت علمی یا اخلاقی استوار می کنند. تلقی ما از رمزگان در این پژوهش، رمزگان فرهنگی، معنایی و نمادین است که معنای عام و کلی آن به عنوان دانش شرایط تولید و دریافت معناست (هاوکس، ۲۰۰۳: ۹۴). روش تحلیل بکار رفته در این تحقیق نشانه شناختی است و در زمرة پژوهش کیفی در حوزه رسانه قرار می گیرد. هدف پژوهش کیفی، نزدیک شدن به عالم واقعیت (اما نه از طریق سازوکارهای پژوهشی مشابه فعالیت های کمی و آزمایشگاهی) و شناخت جهان، تو صیف و گاهی تشریح پدیده ها از دل پدیده هاست. در نظر بارت معناها در ساختار امکان وجود می یابند. ساختار که شکل و محتوای هر اثر هنری را شامل می شود، نظام کاملی از نشانه ها یا ساخت هایی از نشانه هاست که کارکردهای زیبایی شناسی هر متن را ترتیب می دهد. ساخت هایی از نشانه هاست که کارکردهای زیبایی شناختی از متن را ترتیب می دهد (بیات ترک، ۱۳۷۹: ۶). در این مطالعه با روش نمونه گیری هدفمند که گاهی آنرا نمونه گیری قضاوی نیز می نامند (سفیری، ۱۳۸۷: ۵۹)، پائزده ترانه شاخص حمایتی از تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی انتخاب شده اند.

ترانه های منتخب مهمترین ترانه های تولید شده در سه دسته مجاز، غیر مجاز و زیرزمینی می باشند. به منظور تحلیل ترانه ها از روش تحلیل محتوای مضمونی استفاده می شود. در روش تحلیل محتوا، محقق تصور و قضاؤت گویندگان را بر مبنای تحلیل عناصر تشکیل دهنده ی گفتارشان آشکار می سازد (کنیدی و هیلس، ۲۰۰۹: ۲۸-۳۱؛ زایف و لیسی و جی. فیکو، ۱۳۸۵: ۷۶). اصول و چهارچوب هر کدام از دسته های بالا پیرامون مفهوم هویت ملی با توجه به متن محتوایی و الفاظ و اصطلاحات درون ترانه تعیین می شود.

پس از جمع آوری قطعه های موسیقی ارائه شده از خوانندگان مجاز، مشهور و غیر مشهور، زیرزمینی و حتی خارج از کشور ضبط و پخش شده (اینترنتی و ماهواره ای) ترانه ها به سه نوع تیپ تقسیم شدند: ۱. ترانه های مجاز، ۲. غیر مجاز و ۳. زیر زمینی.

ترانه‌های مجاز با دریافت مجوز از مراکز ذی ربط در جمهوری اسلامی ایران و پخش از تلویزیون در دسترس همگان قرار می‌گیرد. ترانه‌های غیر مجاز در خارج از ایران (عمدتاً بوسیلهٔ ایرانیان مهاجر) تولید شده که بعضاً با ارزش‌های موجود و سیاست‌های فرهنگی جامعه ایران تفاوت دارند. این ترانه‌ها از طریق اینترنت و بدون توجه به اصول و قواعد و حقوق محفوظ برای تولید، تهیه می‌شوند که‌گاه با ساختار دوگانه باقدرت در ایران روبرو هستند. ترانه‌های زیر زمینی در ایران و بدون توجه به قوانین و قواعد تولید اثر موسیقیابی تولید می‌شوند. تولید کنندگان آن، خرد فرهنگ‌هایی هستند با دغدغه‌های جوانی، موسیقی را محملی برای مقاومت در برابر ساختارها و قوانین تولید موسیقی در ایران می‌دانند. هر یک از انواع موسیقی به شیوه‌ای خاص هویت ملی - ایرانی را روایت کرده‌اند.

با توجه به سه تیپ موسیقی در فوتبال، در این تحقیق نمونه گیری به صورت انتخابی شامل ۱۵ ترانه از بین ترانه‌های حامی تیم ملی فوتبال در جام‌های جهانی ۲۰۰۶ و ۲۰۱۴ فوتبال صورت گرفته است. ترانه‌ها به سه دسته تقسیم شده‌اند: ۱- ترانه‌های داخلی مجاز - ۲- ترانه‌های غیر مجاز - ۳- ترانه‌های زیر زمینی نمونه گیری به صورت انتخابی گزینش شده‌اند و برای هر دسته ۵ ترانه انتخاب شده است. ترانه‌های «وطنم»، «دروازه‌های دنیا»، «وطن یعنی...»، «مرد و می‌دان»، «ستارگان پارسی» جزو ترانه‌های مجاز، ترانه‌های «منم یکی از اون بارده تام»، «یاس، جام جهانی ۲۰۰۶»، «پرچمو بده بالا»، «پیروزی تیم ملی»، «قهرمان» جزو ترانه‌های زیرزمینی و ترانه‌های «ایران ایران»، «ملی پوشان»، «وبوا ایران»، «گل ایران»، «عاشق فوتبال» جزو ترانه‌های غیر مجاز به عنوان نمونه ی تحلیل انتخاب شده‌اند.

۱- تحلیل ترانه‌های داخلی مجاز

در این قسمت پنج ترانه «وطنم»، «دروازه‌های دنیا»، «وطن یعنی...»، «مرد و می‌دان»، «ستارگان پارسی» مورد تحلیل قرار گرفته‌اند. این ترانه‌ها با هدف حمایت رسانه صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران از تیم ملی فوتبال ایران در دو دوره جام جهانی ۲۰۰۶ و ۲۰۱۴ پخش شده‌اند. توجه به رعایت شیوه‌نامه عرفی، دینی و قانونی در پخش از صدا و سیما نیز در این ترانه‌ها پیش‌بایش رعایت شده است. از آنجا که این دسته از ترانه‌ها با کسب مجوز از مراکز مربوطه وابسته به مرجعی دولتی سروده و تولید می‌شوند، پس در ادامه گفتمان ساختار عمل می‌کند. لذا این دسته

از ترانه‌ها را جزو ترانه‌های ساختار قدرت می‌خوانیم. تحلیل متن این ترانه‌ها با توجه به نکات بیان شده نتایج زیر حاصل شده است.

۱-۱: اهمیت اسطوره و اسطوره سازی

توجه به مفاهیم اسطوره‌ای و تاریخی موجود در فرهنگ ایرانی در این نوع ترانه‌ها وجود دارد.^۲ استفاده از الفاظ استعاری و مفاهیمی که نیاز به فهم ادبیات فارسی و تاریخ و تمدن ایران است. اسطوره‌ها روایت مورد پذیرش مردم از ریشه و بنیان‌های جوامع و ملت هاست که مدل رفتار انسان‌ها و جوامع را شکل می‌دهد و بر نهادها و ساختارهای آن تاثیر می‌گذارد. اسطوره با ایجاد تقدس برای رفتار و سنت، مشروعیت می‌بخشد. اسطوره‌ها می‌توانند هویت ملی را صورت بخشنده و به انسجام و یکپارچگی ملت کمک کنند (امینیان و مشهدی، ۱۳۹۰: ۴۶-۲۷).

- حکم اهوراست به اهریمنان/ پارسیان تا به ابد قهرمان

۱-۲: میدان فوتbal به مثابه میدان حمامه و نبرد

مفاهیمی چون صفات مبارزان ایرانی، رجز خوانی و اغراق، کوچک شماری دشمن و همانند نبرد خواندن مسابقات ورزشی مورد توجه این ترانه‌ها قرار گرفته است. یک میدان نبرد علاوه بر نیاز به مکانی برای این رویداد به دو نیروی متضاد و مخالف هم نیاز دارد. که در این دسته از ترانه‌ها، عرصه جام جهانی همچون میدان پیکار و نبردی برای سنجش عیار ایرانیان تلقی می‌شود. الفاظی همچون «سنگر»، «تکاپو»، «مردان ما بتازید»، «حمله، حمله»، «می‌دان تن به تن»، «پیروزی می‌دان» مسابقه فوتbal را به عرصه نبرد و جنگ تشبیه می‌کند. لغاتی مثل «پهلوان»، «دلاور»، «شیر مردان»، «دلیران»، «قهرمان»، «غورو آفرینان»، «بازیگر صد فن»، «افتخار میهن» نیز بازیکنان ایرانی زمین را با تشبیه و استعاره به مثابه جنگجویان و سپاهیان ایرانی می‌خواند.^۳

- یک مستطیل سر سبز/ میدان ده دلاور/ یک شیر مرد در آن سو/ محکم درون سنگر همچنین تلقی دشمنان در الفاظی مثل «اهریمنان»، «حریفان»، «رقیبان»، «خیل کم و بسیار» نشان از اهمیت این نبرد و سختی جنگ دارد. به علاوه سنت رجز خوانی و اغراق از ایرانیان که در حمامه‌ها و اسطوره‌های باستان ایران مورد توجه می‌بود؛ و همچنین خوار و کوچک شماری حریفان شیوه‌ای دیگر در نبردهای باستانی ایران بوده است که در این ترانه‌ها لحاظ شده است. در

جنگ‌های باستان رجز خوانی در پیش از آغاز هر جنگ بین قوی‌ترین پهلوانان دو سپاه صورت می‌گرفت که باعث افزایش روحیه خودی و تضعیف روحیه دشمن می‌گردیده. اغراق در تعریف و تمجید از میهن نیز جزو این دسته قرار می‌گیرد.^۴

همچنین اغراق در کوچک و خوار شماردن حریفان و رقبا برای تضعیف روحیه‌شان نیز ویژگی دیگر این دسته از ترانه‌های محسوب می‌شود.^۵

- خاک‌اند حریفانم / خوابند رقیبانم / زین خیل کم و بسیار بیدار نمی‌بینم

در این دسته از ترانه‌ها، فدا کردن جان در رسای میهن برای یک رزمnde در یک نبرد و جنگ واقعی یاد آوری می‌شود. به نحوی که از ورزشکار می‌خواهد تا آخرین نفس برای میهن در میدان ورزش بجنگد.⁶

- ایران تمام حس بودنم / ایران فدای مرز تو نم

۳-۱: ستایش میهن با صفات حسنی و حمیت ملی

شناخت ایران با صفات خوب و عامل وحدت جمعی و شناخت هویتی فرد از خویشن نکته‌ای است که در ترانه‌ها به آن توجه شده است. محبوب بودن میهن همچون مادری خوانده می‌شود که فرد وجودش را مديون وی است و او را عامل پیدایشش می‌داند. لذا تا آخرین لحظه زندگی نیز به کشورش وفا دار می‌ماند و حاضر است تا پای جان از آن دفاع کند. این صفات باعث وحدت و شکل گیری هویت جمعی و ملی ایرانیان است که در ترانه‌ها هم به آن‌ها اشاره شده است. صفاتی همچون «سخاوتمندی»، «صلح طلبی»، «اتحاد»، «پیروزی و جاؤدانگی»، «افتخار به میهن»، «منسوب دانستن خویشن به میهن»، «عرق وطن»، «رشادت و سخت کوشی» در این بین جزو صفات ایرانی برای شکل گیری هویت ملی محسوب می‌شود.⁷

در این میان پرچم کشور به عنوان نماد تمامی صفات حسنی و خوبی‌ها یک کشور خوانده می‌شود و با این حساب عنصری مقدس شمرده می‌شود. پرچمی که در یک میدان مسابقه ورزشی تبدیل به همان پیراهن تیم ملی می‌شود و با این حساب پیراهن تیم ملی نیز مفهومی مقدس پیدا می‌کند. این همنشینی در میدان مبارزه، بازیکن و ورزشکار را بر آن می‌دارد که فعالیت و تلاشش نیز جزو امری مقدس و محترم (به احترام پیراهن و پرچم ایران) برای ایرانیان تبدیل شود. الفاظی همچون «پرچم پاک ایران»، «جامه سبز و سفید و سرخ»، «جامه پرچم» مورد توجه قرار گرفتند.

- در می کده می رقصم / از بادیه می نوشم / سبز است و سفید و سرخ / اینجا مه که می نوشم
- بذار طوفان از این پیره ن شروع شه / تو آغوشات خلیج فارس داری
- باید منو ببینند تا پرچمات تنم هست
- سبز و سفید و سرخ تو / پیراهن من

۱-۴: پیشینه دینی و مذهبی: توسل و دعا به خدا

مددگیری از خداوند در سنت جوانمردی و پهلوانی ایران از اصول پایه‌ای مورد توجه بوده است. لذا ورزشکار ایرانی در سنت پهلوانی در کنار رشد جسمانی خویش به رشد معنوی و روحانی خویشتن نیز می‌پرداخته است. بازنمایی چنین مفهومی نیز در ترانه‌های مورد تحلیل نیز با الفاظی همچون «دعای خیر مردم»، «بت شکنی»، «روح ایمان»، «شکرانه» به این ارتباط معنوی اشاره دارد.^۸

- دعای خیر مردم / نذر تلاشتان باد / زنده کنید دوباره / عشق و غرور و فریاد

۱-۵: اهمیت وزن و آهنگ سنتی

توجه به لغات و کلمات اصیل در ادبیات فارسی (و نه بیان روزمره و محاوره‌ای صرف)، همچنین توجه به وزن شعر در هنگام سروden ترانه جزو ویژگی‌های این دسته بحساب می‌آید. به علاوه توجه به موسیقی و ریتم سنتی در تک تک قطعات موسیقی نیز رعایت شده است. به عنوان مثال ضرب زورخانه‌ای در قطعات وجود دارد که یادآور حال و هوای زور خانه و فرهنگ پهلوانی برای شنونده می‌شود تا بتواند به نحوی حال و هوای سنتی-بومی ایران را انتقال دهد. در واقع با تحلیل ترانه‌ها در این دسته می‌توان به این نتیجه رسید که توجه به ریشه‌ها و پیروی از قواعد و قوانین شعر، ادبیات و موسیقی سنتی در تولید این ترانه‌ها اصل قرار گرفته شده است.

۲- تحلیل ترانه‌های خارجی (غیر مجاز)

در این دسته پنج ترانه «ایران ایران»، «ملی پوشان»، «ویوا ایران»، «گل ایران»، «عاشق فوتبال» مورد تحلیل قرار گرفته‌اند. در تحلیل نهایی این دسته از ترانه‌ها باید توجه داشت که عمدۀ خوانندگان ترانه (فارسی) در خارج از کشور جزو مهاجران ایرانی هستند که به دلایل مختلف

سیاسی و اجتماعی، ایران را ترک کرده‌اند و ساکن کشورهای مختلف از جمله آمریکا (لس آنجلس) و کانادا هستند. لذا چنین شرایطی در تحلیل نهایی و نتیجه گیری لحاظ می‌شود. نتایج زیر از تحلیل متن این ترانه‌ها حاصل شده است:

۱-۲: موسیقی و ریتم شاد

ریتم و موسیقی شاد و البته عدم رعایت اصول و قواعد اصیل موسیقی‌ای در این دسته از ترانه‌ها مشاهده می‌شود. همچنین از نظر زمانی نیز بخش زیادی از زمان این قطعه‌ها به موسیقی تعلق دارد تا متن و شعر ترانه. می‌توان گفت این ترانه‌ها بیشتر برای شاد کردن محیط هواداری فوتبال برای ایرانیان تولید شده است. باید توجه داشت این دسته از ترانه‌ها عمدتاً از موسیقی‌های کپی (و نه اریجینال) استفاده کرده‌اند، موسیقی‌هایی که نوازنده‌گان و خوانندگان معروف خارجی اصالتاً آن را تولید کرده‌اند. لذا می‌توان گفت برای تولید ترانه دوم (به زبان فارسی) موسیقی بر متن ترانه تسلط دارد و کیفیت موسیقی قطعاً از شعر بیشتر خواهد بود. ترانه‌های «عاشق فوتبالیم»، «ایران ایران»، «ویوا ایران» جزو ترانه‌هایی‌اند که موسیقی‌شان کپی برداری شده است.

۲-۲: استفاده از الفاظ محاوره‌ای و سطحی در شعر:

همانطور که در بالا اشاره شد بخش کمی از قطعات موسیقی این دسته به متن ترانه تعلق دارد و البته در متن ترانه‌ها استفاده از الفاظ محاوره‌ای و روزمره و مفاهیم سطحی (و نه عمیق) در این دسته از ترانه‌ها بسیار مشاهده می‌شود.^۹

- سنگو زدم به تیشه این تازه اولیشه/ بازم مثل می‌شه ایران برنده می‌شه
علاوه بر عدم توجه به خلق مفاهیم جدید و عمیق و همچنین اختصاص دادن بخش زیادی از ترانه به آواهای هواداری فوتبال تایید کننده‌ی این مقوله بین این ترانه هاست. آواهای هواداری (همچون ویوا، ایول، یالا) عمدتاً شعارهایی است که هواداران فوتبال در استادیوم ورزشی می‌توانند برای طرفداری و حمایت از تیم خود به صورت جمعی آن‌ها را بر زبان آورند.^{۱۰}

۳-۲: نوستالژی هویت تاریخی و باستانی

در این دسته از ترانه‌ها هویت شناخته شده‌ی ملی از رویکرد ایرانیان خارج از کشور به هویت باستانی و تاریخی ایران مورد توجه واقع شده است. بیاد آوردن تاریخ ۲۵۰۰ ساله ایران، آرش و کوروش، نسل آریایی موکد این نکته است. اما نکته قابل توجه دیگر آن است که غیر از توجه به تاریخ باستان ایران به نکته تاریخی و هویتی در این ترانه‌ها لحاظ نشده است و تنها در همان دوره باستانی باقی مانده است. این نکته آنجا غالب می‌شود که به هیچ نکته تاریخی و یا هویتی غیر از تمدن باستانی دیگری از ایران اشاره نمی‌شود.^{۱۱}

- نسل من نسله آریا/ خون گرم خاکی بی ریا

۴-۲: هویت ایرانی و هواداری

از جمله محدود فضاهایی که تمام ایرانیان با افکار و انتظار مختلف می‌توانند با هم هم‌صدا شوند، هواداری فوتیال است. هویتی ایرانی که به خاطر فوتیال معنی یافته و باعث یافتن هویت ملی ایرانیان در خارج از کشور می‌شود. اما نکته قابل توجه آن است که این هویت فوتیالی، تنها هویت ایرانی بیان شده در ترانه‌های این دسته بیان می‌شود و تصویر هویتی دیگری ارائه نشده.^{۱۲}

- بیاین بریم تماشا/ بازی ملی پوشای/ با هم بشیم هم صدا/ زنده باشید بچه ها

هدف یکی از نمادهای هویتی نیز که همانند ترانه‌های مجاز و زیر زمینی در این دسته از ترانه‌ها هم به کار گرفته شده است پرچم ایران است.

- چه گلی قرمز و سبز است و سفید؟ / گل ایران

- پرچم ایرانی بالاست/ ادامه دار راهتون

- پرچمش تو دستامونه/ فریاد ایران رو لبهامونه

- شمعو گل پروانه تیم ما قهرمانه/ سبز و سفید و قرمز/ این پرچم ایرانه

اما نماد پرچم، خود معنای پیشرو و معنا آفرین نیست، بلکه به عنوان ابزار هواداری فوتیال در این قسمت معنا می‌باید و نماد هویتی و فرهنگی از هویت ایرانی محسوب نمی‌شود. لذا مدلول، پرچم (به عنوان دال) در این ترانه‌ها با مدلول پرچم (به عنوان دال) در دو دسته ترانه‌های مجاز و زیر زمینی متفاوت است. این تفاوت را در نتیجه گیری مورد بحث قرار خواهیم داد.

۳- تحلیل ترانه‌های زیر زمینی (داخلی)

ترانه‌های «منم یکی از اون یازده تام»، «یاس، جام جهانی ۲۰۰۶»، «پرچمو بده بالا»، «پیروزی تیم ملی»، «قهرمان» در این دسته مورد تحلیل قرار گرفته‌اند. این ترانه‌ها فاقد مجوز و نظارت نهادهای دولتی داخل ایران می‌باشند و به صورت اینترنتی در دسترس قرار گرفته‌اند. لذا فرصت بهتر و بیشتری برای هنگار شکنی و بر هم زدن قواعد و قانون را در ذات خود دارند. همچنین خوی مخالف و مقاومت در برابر ساختار قدرت، از ویژگی‌های اصلی موسیقی زیر زمینی محسوب می‌شود. از این رو تحلیل این ترانه‌ها با ملاحظه‌ی بیان شده به شرح زیر است:

۱-۳: خطاب اجتماعی به تمامی اقسام جامعه

در این ترانه‌ها سعی شده به همه اقسام جامعه به صورت جزئی اشاره شود. اگرچه در ترانه‌های دسته‌های دیگر (مجاز و غیر مجاز) ترانه‌ها برای تمامی ایرانیان سروده و تولید شده اما در این دسته مخاطبان نام برده می‌شوند. لذا یکی از ویژگی‌های موسیقی زیر زمینی که عامه مردم را به عنوان مخاطب هدف خود قرار می‌دهد نیز در این دسته از ترانه‌ها مشاهده شده است. در ترانه «منم یکی از اون یازده تام» شروع ترانه با همین ویژگی است که صدای مختلف از زن و مرد، کودک تا پیر حمایت خود را با بیان جمله «منم یکی از اون یازده تام» از تیم ملی فوتبال اعلام می‌کنند، مؤكد این نکته است. در واقع لحاظ کردن همه مردم و با هم بودنشان و توجه به الفاظی مثل «پدر زحمتکش»، «از جنوب تا ازلى، همه مردم»، «تسنل جوون»، «پیر و جوون»، «همه یک دل و یکصدا»، «رویای همه مون»، «ملتو خوشحال کنیم»، «همه برادریم» و اولویت قراردادن مردم نسبت به ایده‌ها و فرهنگ‌ها نیز در این ترانه‌ها دیده می‌شود.

۲-۳: ایجاد انگیزه جمعی

خطاب مستقیم و عینی به فوتبالیست‌ها و ایجاد انگیزه و انرژی برای بهتر بازی کردن و در نهایت گل زدن و پیروزی در ترانه‌ها مشاهده می‌شود. در جایی دیگر نیز خواننده ترانه از زبان یک فوتبالیست در میدان مسابقه سخن می‌گوید و وظیفه و عملکرد بازیکن را از زبان خودش به او یادآور می‌شود.

- بدو برو گل بزن نوی دروازه/ ارزش هر کدامتون مثل الماسه

- حریفا رو درو کن و مستقیم / بگو که ما از تبار سهراب و رستم ایم
- ما مورد روزهای سختیم / پس بزریل وایسا تا ما بررسیم
- همچنین شبیه همان خطاب به فوتبالیستها، خطاب به هواداران ایرانی فوتبال نیز صورت می‌گیرد و از آنان خواسته می‌شود تا تمامی اتحاد و انرژیشان را برای حمایت از تیم ملی را به ظهر برسانند.^{۱۳}
- پس بیا فرصت رو از دست نده / تشویق ما واسه رقبا هست اسلحه

۳-۳: وحدت و حمیت ملی - ایرانی

هویت ایرانی در این دسته از ترانه به بسیاری از رفتارهایی موجود و فرهنگی همانند دعا و توسل، اتحاد، افتخار به ایرانی بودن، تلاش و کوشش تا پای جان برای حفظ وطن در مقابل دشمنان توجه دارد. در این بین ترانه‌های زیر زمینی به عنوان رفتاری روزمره و غالب در فرهنگ ایران به سراغ این ویژگی‌های هویتی رفته است. یکی از این موارد مدد گرفتن و توسل جستن از خداوند (و ائمه اطهار) و دعای خیر مردم و مادران ایرانی است که همیشه در فرهنگ ایرانی به عنوان عنصر چاره ساز و مشکل گشا در سختی‌ها و مشکلات شناخته شده‌اند.

- ما هممون پشت هم دیگه / با شعار یا زهرا (س) ایم
- کل دنیا پشتمونه / چون دعای مادرها پشت مونه
- می خوام از خدا تا پیروز بمونیم / اگر بخواهی می‌تونیم پس بخواه تا بتونیم
- همه با هم بگیرید دست به دعا / تا که نتیجه‌ها به امید خدا مثبت بشه
- از دیگر ویژگی‌های فرهنگ هویتی (ایرانی) بازنمایی شده در ترانه‌های زیر زمینی، اتحاد ایرانیان با هم در مقابل دشمن و در برابر سختی هاست.
- ایرانیا تو جنگ سخت و واسه هم ظریف اند / نمی‌شنا نداریم، من همه فن حریفم
- می‌ریم جلو بیارده تایی / ما همه کل ایران امسال / یکی از اون بیارده تاییم
- نکته دیگر افتخار کردن به ایران و بالیدن به ایرانی بودن است که با قبول تمامی سختی‌ها فرد را پایدار در مسابقه و نبرد نگه می‌دارد. «جنگیدن تا آخرین لحظه و تا جای جان»، «تلاش در روزهای سخت» و «جنگیدن برای حفظ و افتخار وطن» نکات بیان شده در این ویژگی است.^{۱۴}
- نیومدیم بازی / او مدیم بجنگیم / چون سربازیم / با هر قدم تاریخ می‌سازیم

همچنین تخریب کلامی دشمنان و حریفان به سبک رجزخوانی ابتدایی در جنگ‌های باستانی و سنتی از ویژگی دیگر این ترانه هاست. در این رویکرد ایران و ایرانی خود را برای مدتی هر چند کوتاه از سایرین بالاتر می‌انگارد و رقبا را کوچک می‌شمارد تا هم بر روحیه خود بیافزاید و هم روحیه رقبا را بکاهد.

- نمیشه هیچ تیمی حریف تیممون
- این ایرانه/ که به رقبا دست بند زده
- هر چی بگی تیمشون تکنیکیه/ ول کن بابا پرتغال و مکریک کیه؟
- یازده مرد قوی و جوانمرد/ خواستند و حریفان را ناتوان کردن

۴-۳: انتقاد از شرایط داخلی گذشته و حال

از ویژگی‌های اصلی این دسته از ترانه‌ها خوی مقاومت، انتقاد از شرایط موجود و ضد ساختاری بودن آنان است. انتقاد از شرایط موجود داخلی ایران و نبود امکانات و شرایط موجود برای پیشرفت از نکات اصلی بازنمایی شده در ترانه‌های زیر زمینی است.^{۱۵}

- نمی دادند تو پارک رامون/ امکانات نبود تو باشگامون/ زمینامون همیشه تور هاش پاره/ توب هاش داغون

این دسته از ترانه با توجه به لحاظ کردن مشکلات موجود و انتقاد به آنان، فوتیال و جام جهانی را فرصتی برای رهایی و رستن از این بند می‌خوانند و این موقعیت را فرصتی می‌دانند تا ایران و ایرانی بتواند خود را به دنیا ثابت کند و فارغ از مشکلات و سختی‌ها بتواند پنجره‌ای رو به دنیایی جدید و نو را برای ایرانیان بگشاید.

- با توب دو لایه شروع کردیمو / اینجا همه شدیم تاریخ آفرین
- گذروندیم ما سخت روزهایی / قول می‌دم حالا پیروز بیاییم
- چهارسالی یه بار اونم شاید/ اگر شانس در خونت او مد باید/ خودتو بد جور باید ثابت کنی
- تغییر سرنوشت/ حالا تو دست توست

۵-۳: جمع خوانی و همخوانی

یکی از ویژگی‌های خاص موسیقی زیرزمینی ریتم و فرم ساختارشکن و حتی ضد ساختار است. چهارچوب موسیقی‌های رپ و هیپ هاپ نیز از این اصل پیروی می‌کنند. اما در فرم موسیقی‌های زیرزمینی حامی تیم ملی فوتbal شاهد فاصله گرفتن از فرم خالص موسقی زیرزمینی هستیم. در واقع نزدیک شدن این گونه از موسیقی به گونه موسیقی پاپ و همچنین نزدیک شدن به سرود و جمع خوانی از ویژگی‌هایی است که در موقعیت جام جهانی برای موسیقی زیرزمینی اتفاق افتاده است.

تحلیل داده‌ها

حاصل گفتمان‌های مختلف (مجاز، خارج از کشور و زیرزمینی) این است که هر کدام معانی متنوع و مازادی را شکل می‌دهند. در این بین هر کدام از گونه‌های ترانه‌های ایرانی را می‌توان در سه دسته (فرم و ریتم موسیقی، هویت ملی و هویت تاریخی) تقسیم نمود.

جدول ۱: معانی گونه‌های ترانه‌های ایرانی

ترانه‌های زیرزمینی	ترانه‌های غیر مجاز	ترانه‌های مجاز	
جمع خوانی و همخوانی	ریتم شاد و الفاظ محاوره‌ای	اهمیت وزن و آهنگ سنتی	فرم و ریتم موسیقی
وحدت و حمیت ملی - خطاب اجتماعی به همه اشار	هواداری فوتbal به مثابه هویت ایرانی	ستایش میهن- میدان فوتbal به مثابه میدان نبرد و حماسه	هویت ملی
انتقاد از شرایط داخلی گذشته و حال	نوستالژی هویت تاریخی و باستانی	پیشینه دینی و مذهبی - اهمیت اسطوره و اسطوره سازی	هویت تاریخی

مشابه جدول بالا ویژگی‌های این سه دسته از ترانه‌ها را می‌توان در سه مقوله قرار داد. مروری بر یافته‌ها نشان می‌دهد که «ترانه‌های مجاز»، با توجه به ساختار و ایده‌آل‌های مسلط سروده می‌شوند. وجود ایده‌آل‌های اسطوره‌ای که ایران را می‌ستاید و فارغ از هستها و مشکلات

موجود، ذاتاً به ایرانی بودن و تعلق به این سرزمین مفتخر است. جنگ خواندن میدان مسابقه هم نوعی حالت غیر واقعی و ایده آل به خود می‌گیرد و ما را از هستها و موانع موفقیت پیشرو (از جمله رقبای سر سخت) غافل می‌کند. در این میان حتی تلاش‌ها، با سنت و فرهنگ دینی و پهلوانی نیز به حد ایده آل و حداکثری پیش می‌رود به نحوی که حتی از مبارز خواسته می‌شود که تا آخرین نفس بجنگد و از اصالتها، سرزمین و هویتاش دفاع کند. توجه به اصالتها و ریشه‌ها در تمامی شئون محتوا و فرم از ویژگی‌های «ترانه‌های مجاز» دیده می‌شود. به طوری که در فرم موسیقی این اصالت رعایت می‌شود. این قطعه موسیقی در تلاش برای رسیدن به هنر اصیل و رهایی از هنر سطح پایین و عامه پسند است. توجه به ضرب زور خانه، آهنگ و وزن شعر موکد این نکته است.

«ترانه‌های زیر زمینی»، شرایط را واقع گرایانه می‌بینند، سختی موانع پیشرو را یادآوری می‌کنند و خود را در بند ایده آل‌ها قرار نمی‌دهند. ولی هم از بازیکن و هم از هوادار می‌خواهند که تلاششان را به صورت عینی (و نه ایده آلی) انجام دهند. از آنجا هم که موسیقی زیر زمینی خوی مقاومت در برابر قدرت و ساختار را دارد انتقاد را اساس کار خود قرار می‌دهند اما وقتی پای کشور، حمایت ملی و فوتbal به میان می‌آید از موضع صرف انتقاد کوتاه امده و فرصت جام جهانی را مغتنم می‌شمارند تا ایران و ایرانی را به دنیا معرفی کنند.

همچنین «موسیقی غیر مجاز» را می‌توان با توجه به ریتم و آهنگ صرفاً شاد، مضامین و محتوای سطحی و محاوره‌ای جزو موسیقی‌های عامه پسند به حساب آورد. این نکته در فرم آنچا نمود می‌یابد که تعدادی از موسیقی‌های تحلیل شده بدون توجه به موسیقی ایران و مخاطب ایرانی از موسیقی‌های خارجی کپی برداری شده است. در محتوا نیز آنچا نمود می‌یابد که به غیر از بیان سطحی از چند نماد کوچک و نوستالژی (مثل نسل آریا و کوروش) و اتحاد شکل گرفته برای هواداری از تیم ملی فوتbal به نشانه هویتی دیگری اشاره نشده است. بنابراین در این دسته، سایر هویت‌های رفتاری، فرهنگی، تصورات قالبی موجود بین ایرانیان نادیده گرفته شده و شکاف محتوایی مابین مفاهیم هویتی باستانی تا نشانه‌های حمیت و اتحاد ملی در هواداری جام جهانی در آن مشهود است. از طرفی هم می‌توان عامل این شکاف محتوایی در این دسته از ترانه‌ها را مهاجرت تلقی کرد. دوری ایرانیان از کشور خویش و دوری از هویت‌های ملی و شرایط و موقعیت حال حاضر جامعه ایران می‌تواند عامل این شکاف قرار گیرد.

از نظر فرم نیز مشاهده شد که هر سه نوع از موسیقی، از غایت اصلی خود فاصله گرفته و به همگرایی و جمع خوانی نزدیک شده اند. لذا شکل گیری اتحاد و مشارکت دادن همه افراد جامعه در این حمیت در فرم هم خود را نشان داده است. از این رو موسیقی زیرزمینی هم که غایتی مقاومتی در فرم و هم در محتوای خود دارد، از هدفش فاصله می گیرد و به سیر انبوه هواداران می پیوندد.

نتیجه گیری

در این مقاله با روش تحلیل محتوا، متن ترانه‌های حمایتی از تیم ملی فوتبال (در سه دسته‌ی ترانه‌های مجاز، غیر مجاز و زیر زمینی) مورد مطالعه قرار گرفته است. ادعای محققین این بود که موسیقی زبان و ابزار بیان هویت‌ها است. موسیقی زبان مشترکی است که بین موافقان و مخالفان پیوند ایجاد می کند. در این مقاله با توجه به رویکرد نظری فیسک در رابطه با فرهنگ عامه و نقش رسانه‌ها در پیدایش هویت‌های فرهنگی، بر نقش واهمیت جایگاه ترانه و موسیقی‌های حمایتی از تیم ملی فوتبال که جزو ترانه‌های عامه پسند هستند تاکید شده است. گروه‌های موسیقی‌ای در فوتبال از فرصت شنیده شدن و هویت یابی استفاده می‌کنند. این ترانه‌ها به احترام و افتخار تیم ورزشی و ورزشکاران آن تیم، اجرا و ضبط می‌شود (پورسلد، ۲۰۰۶: ۱۹۶). برای پردازش به موضوع خوانش هویت ملی^۱ از ترانه‌های حمایتی از تیم ملی فوتبال استفاده شده است. با توجه به مفهوم قدرت و مقاومت در کلام فیسک و بر مبنای مفهوم تعین اجتماعی معنا و مازاد نشانه او، موسیقی ملی فوتبال برای مخاطبان خوانش‌های متفاوت و معانی خاصی داشته است. جام جهانی فوتبال برای تیم ایران، فرصت مناسبی قرار داده تا یک سوژه اجتماعی در مقتضای تاریخی و هویتی مورد تحلیل قرار گیرد. یافته‌ها در این مطالعه نشان می‌دهند که برخی ترانه‌ها در جهت استحکام قدرت و برخی بر عنصر مقاومتی تاکید دارند. نمونه آن ترانه‌های زیر زمینی و ترانه‌های خارج از کشور است.

استفاده از نظریه جان فیسک و روش نشانه شناسی، امکان خوانش‌های مختلف از یک سوژه اجتماعی را فراهم می‌کند، لذا در این مقاله معنای (هویت ملی) در سه دسته از ترانه‌های حمایتی از تیم ملی فوتبال (به عنوان تجربه اجتماعی)، مورد تحلیل قرار گرفته تا روابط قدرت و مقاومت در ساختار اجتماعی فوتبال شناخته شود. از یک سو هواداری از تیم ملی فوتبال (در ترانه‌ها) به عنوان

واقعیت اجتماعی واحدهای تحلیل قرار گرفته است، از سوی دیگر، سوژه اجتماعی دیگر (خوانش هویت ملی) در فضای تاریخی آن یعنی، رخداد جام جهانی، تحلیل شده است. هویت ملی در این مقاله به عنوان متن فرهنگی بشمار می‌رود که تولیدگران ترانه‌های حمایتی از فوتبال ملی، به عنوان مخاطب، می‌توانند از آن خوانش‌های چند گانه صورت دهند.

آنچه در تحلیل‌های صورت گرفته مشهود بود این است که هر سه دسته از ترانه‌ها، اگر چه از رویکردهای مختلف به حمایت پرداخته بودند اما در نهایت کارکرد هر سه به یک هدف، و آن هم افزایش اتحاد و حمیت ایرانیان در موقعیتی خاص (حضور تیم ملی فوتبال در جام جهانی) منجر می‌شد. در هر سه دسته از ترانه‌ها، فوتبال به عنوان نقطه و زبان مشترک، تبدیل به عامل ارتباطی می‌شود که همه ایرانیان را با هم یک دل و یک صدا می‌کند. موسیقی زیرزمینی که ذاتی مقاومتی دارد و موسیقی غیر مجاز که ذاتی مخالف در برابر ساختار موجود جامعه ایران دارد، در موقعیت حمایت از تیم ملی فوتبال کارکرده مشابه می‌یابند و در نهایت زیرمجموعه کارکرد ساختاری و قدرت اصلی (موسیقی مجاز) قرار می‌گیرند. در این موقعیت، هردو موسیقی (غیر مجاز و زیرزمینی) سعی بر کاهش مواضع مخالفتی و مقاومتی خویش بوده و با توجیه اتحاد و حمیت ملی برای هواداری از تیم ملی فوتبال، فرصت را برای مساعد شدن شرایط و کاهش مشکلات سختی‌ها و خطرها فراهم می‌کنند. در نهایت به منافع ساختار (و موسیقی مجاز) کمک می‌کند. لذا فوتبال و جام جهانی (و موسیقی منسوب به آن) را می‌توان جزو محدود فرصت‌هایی قلمداد کرد که با وجود تکثر افکار و انتظار مختلف، فارغ از هر گونه از سلایق و اعتقادات، ایرانیان می‌توانند زیر پرچم سه رنگ و مقدس کشور، با هم متحد بوده و نگرش‌های مختلف را به شعار یکسان تبدیل سازند، عواطف یکسان ابراز شود و در نهایت سخن متحددی را به زبان آورد.

پیوست‌ها:

- هویت ملی و قومی، از انواع هویت جمعی و به معنای احساس همبستگی عاطفی با اجتماع بزرگ ملی و قومی و احساس وفاداری به آن است. در علوم اجتماعی و انسانی، که ملت نه نژاد مشترک است نه دولت مشترک، بلکه عوامل اصلی ملت و ملیت زبان مشترک، دین مشترک و سرزمین مشترک می‌باشد بدون آنکه هیچکدام از عوامل سه گانه به تنها بی‌شخصی ملیت باشد

(سیدضیا هاشمی و جوادی یگانه، ۱۳۸۶). در این میان هویت ملی (ایرانی) اجزای اساسی دارد، نظیر زبان فارسی، مذهب شیعه، مکان جغرافیایی و محدود عناصر دیگر. اما عناصری دیگری نیز وجود دارد که می‌تواند به تقویت هویت ملی نیز کمک کنند. فوتبال یکی از این موارد است. اثرات اساسی هویت ملی اثراتی دیرپا دارند، در حالی که فوتبال آثاری زود گذر اما پر رنگ در هویت ملی دارد (هاشمی و جوادی یگانه، ۱۳۸۷).

۲- مرد میدان کیست رستم / مرد می‌دانید مردان
هستند رفیقانم از ساغر منصوری / یک از قبل یکصد هوشیارنمی بینم
چشم تمام ایران به ساق پای شیران / مردان ما بتازید به یاد آن دلیران

۳- مرد و میدان توب و دروازه است آنک / عزم و ایمان فخر و آواز است آنک
وطن یعنی باید طاقت بیاری / با اینکه خسته‌ای رو درد داری
تو باید تا تهش زنده بمونی / با اینکه تو گروه مرگ هستی

۴- وطنم نام تو صد بر نام جهان
پارسیان تا به ابد قهرمان
جام جهان دست شما بایدش
دوباره گل بکارید در تور این حریفان / تا که جهان بلزد با نام تیم ایران

۵- آنکس که حریفم شد در کار نمی‌بینم / آنکس که کسی باشد این بار نمی‌بینم
گر به میان آمده‌مان رو برو / کیست که بتواندمان رو برو
یک از قبل یکصد هوشیار نمی‌بینم

۶- از عشق تو بوده هر جا که رسیدم / پای تو و اسمت من جونم رو می‌دم
خاک منو، نان منو، جان من / جملگی ارزانی ایران من
ایران من ایران من جانم فدایت / ایران من ایران من روح و تن من

- ۷- هر که به ما باغ گلی هدیه داد/ ملت ما باغ گلش تحفه داد/ ملت ما ملت بخشايش است/
صلح طلب طالب آرامش است
رافت ما یکسره در خون ماست/ عرق وطن مسلک و قانون ماست
وطن یعنی یه ملت مرد داری/ وطن یعنی خیالت تخت باشه
وطن یعنی اینکه باید طاقت بیاری/ با اینکه خسته‌ای و درد داری
کبوتر کن تمام پرچم‌ها رو / با هر کس روبروته آشتی باش
- ۸- فخر ایرانید مردان/ روح ایمانید مردان
حامیتان دست خدا بایدش / جام جهان دست شمابایدش
زمزمه‌ی تکاپو، حس امید و وحدت/ به تیم ملی ما، خدا پشت و پناهش
- ۹- ما بچه‌های ایرونیم / حال حریفو می‌گیریم
دویدیو دویدید/ تا به هدف رسیدید
مرسى بچه‌های ایران/ برای جام جهانی/ عاشق فوتیالیم / عاشق ایرانیم
- ۱۰- ویوا، ویوا، ویوا ویوا ایران
یالا یالا / ما گل می‌خوایم یالا
ایول ایوله / ایول / تیم ما یله / ایول ایوله / ایول / واسه ما اوله
بچه‌ها متشکریم!
- ۱۱- کوروش کبیر سلطانه / آرش کمانگیر اهل ایرانه
جانم فدای فرهنگ و / دوهزار و پانصد سال تمدن ایران
- ۱۲- آی بچه‌ها آی بچه‌ها / تک تک هودار تونیم
مرسى بچه‌های ایران/ برای جام جهانی / ما به شماها می‌نازیم / به عنوان یه ایرانی
آرزویه یه ایرانه / همراهتون

۱۳ - توپ شما می‌شه مثل گلوله شلیک / و ما اینجا می‌خونیم ما سرود ملی
دستا بالا / با ما حالا / ایران بگو بالا
فریاد بزن غوغا بکن نسل جوون / صداتو به گوش دنیا برسون / فریاد پیروزی بکش از دل و
جوون / واسه پیروزی تیم کشورمون

۱۴ - نگین دسته هستی ایرانه بدون / بگیر پرچمو بالا حالا بگو
ما مرد روزهای سختیم / پس برزیل وایسا تا ما برسمیم
او مدیم واسه پیروزی مبارزه کنیم / تا که خودمونو واسه ی مسابقه آماده کنیم

۱۵ - بچه‌های ما نداشتند مدرسه فوتbal / پا گرفتند تو زمین خاکی تو مدرسه تو پارک / یاد
نگرفتند از معلم اروپایی / بالا او مدنده با گل کوچیک و روپایی
رنگ کفش می‌داد به جوراب پامون / سیر می‌شدیم با یه تیکه نون
نداره یه خارجی حتی یه بابای مارو / که پینه بسته دستش / خسته هستش / ولی بازم داره
دست بخشش

منابع

۱. آزاد ارمکی، تقی. (۱۳۷۹). همایش "فوتبال، فرهنگ و جامعه" از سوی کمیته مطالعات فرهنگی انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات، سالن کنفرانس های انجمن جامعه شناسان ایران. دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.
۲. آسابرگر، آرتور. (۱۳۷۹). روش های تحلیل رسانه ها. ترجمه پرویز اجلالی. تهران: دفتر مطالعات و توسعه رسانه ها.
۳. اخوان کاظمی، مسعود و شاه قلعه، صفائی الله. (۱۳۹۲). تاثیر فوتبال بر مولفه های هویت فرهنگی. مطالعات فرهنگ- ارتباطات، ۱۴(۲۳): ۱۳۵-۱۱۵.
۴. ادبی، مهدی و یزد خواستی، بهجت و فرهمند، مهناز. (۱۳۸۷). جهانی شدن با تأکید بر هویت اجتماعی جوانان شهر اصفهان. فصلنامه مطالعات ملی، ۹(۳): ۱۱۸-۹۹.
۵. امینیان، بهادر و مشهدی، سارا. (۱۳۹۰). نقش اسطوره ها در هویت ملی و ملت سازی. ادبیات و زبانها: ادبیات پایه‌اری، ۳(۵و۶): ۴۶-۲۷.
۶. باکاک، رابت. (۱۳۸۱). مصرف. ترجمه ای خسرو صبری. تهران: نشر پژوهش شیرازه.
۷. بیات ترک، جمشید. (۱۳۷۹). فیلم در فیلم، تاویل، زیبایی شناسی و ساختار بینامتنی (پایان نامه کارشناسی ارشد سینما. دانشکده سینما تئاتر دانشگاه هنر).
۸. زایف، دانیل و لیسی، استفان و جی فیکو، فردیک. (۱۳۸۵). تحلیل پیام های رسانه ای. ترجمه مهدخت بروجردی علوی. تهران: سروش.
۹. بهار، مهری. (۱۳۸۶). اصول و مبانی مطالعات فرهنگی. تهران: سمت.
۱۰. بهار، مهری. (۱۳۹۰). مصرف و فرهنگ. تهران: سمت.
۱۱. جواهری، فاطمه و سرج زاد، حسین و شکfte، سمیه. (۱۳۹۱). موسیقی زیر زمینی. بازنمای دغدغه ای اجتماعی جوانان. مطالعات فرهنگ ارتباطات، ۱۳(۵۰): ۳۴-۷.
۱۲. سایت مرکز موسیقی و سرود سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران. ۱۳۹۳/۳/۱۸. www.music.rib.ir/NewsView/7304
۱۳. سفیری، خدیجه. (۱۳۸۷). روش تحقیق کیفی. تهران: انتشارات پویش.
۱۴. صدر، حمیدرضا. (۱۳۸۹). روزی روزگاری فوتبال (چاپ دوم). تهران: نشر چشم.

۱۵. عبداللهیان، حمید. (۱۳۸۱). فوتبال و کشف علائم تغییرات فرهنگی. *نامه علوم اجتماعی*. (۱۹): ۹۳-۱۰۴.
۱۶. قاضیان، حسین. (۱۳۷۶). فوتبال به مثابه کالای فرهنگی. *فصلنامه فرهنگ عمومی*. (۱۲): ۱۱۸-۱۳۵.
۱۷. کوپر، سایمون. (۱۳۸۹). *فوتبال علیه دشمن*. ترجمه فردوسی پور. تهران: نشر چشم.
۱۸. مقصودی، مجتبی و حیدری، شقایق. (۱۳۸۹). معزفی و نقد کتاب موسیقی. *هویت ملی و سیاست مکانی بین جهان و منطقه*. *فصلنامه مطالعات ملی*. (۴۱): ۱۷۹-۱۸۱.
۱۹. نور بخش، یونس و مولایی، محمد مهدی. (۱۳۹۱). *جهان محلی شدن موسیقی*. *مجله جهانی رسانه*. (۱۳): ۱۳۱-۱۶۰.
۲۰. هال، استوارت. (۱۳۹۱). *معنا، فرهنگ و زندگی اجتماعی*. ترجمه گل محمدی. تهران: نشر نی.
۲۱. هاشمی، سید ضیا و جوادی یگانه، محمد رضا. (۱۳۸۶). *فوتبال و هویت ملی*. *فصلنامه مطالعات ملی*. (۸): ۱۰۷-۱۲۴.
22. Boyle, R & Haynes, R. (2009). *Power Play_ Sport, the Media, and Popular Culture (Second edition)*. Edinburgh: Edinburgh University Press Ltd.
23. Bateman, A & Bale, J. (2006). *Sporting sounds (relation between sport & music)*. New York: Routledge.
24. Cronin, M. (2006). 'Uíbh Fhalí, how I miss you with your heather scented air' – *Music, locality and the Gaelic Athletic Association in Ireland*. In Bateman Anthony & Bale John. 2006. *Sporting sounds (relation between sport & music)*. (pp.211_216). New York: Routledge.
25. Fiske, J. (1989). *Understanding Popular Culture*. London: Routledge.
26. Porsfelt, D. (2006). *Supporter Rock in Sweden (Locality, resistance and irony at play)*. in Bateman, A & Bale, J. (2006). *Sporting sounds (relation between sport & music)*. (pp 193-209). New York: Routledge.
27. Hawkes, T.(2003). Structuralism and semiotics. London: Routledge.
28. Kennedy Eileen & Hills Laura. (2009). *Sport, Media and Society*. New York: Oxford International Publishers (Berg publishers).
29. Raney, A & Bryant J. (2006). *Handbook of sports and media*. United Kingdom: Lawrence Erlbaum Associates.

30. Sullivan D. (2006). *Broadcasting Television and Game of packaging sport.* in Raney A & Bryant J. Handbook of sports and media. (pp 139- 156). United Kingdom: Lawrence Erlbaum Associates.
31. Segrave, J .o. (2006). *Music as sport history.* In Bateman Anthony & Bale John. (2006), Sporting sounds (relation between sport & music). (pp 113- 127). New York: Rout ledge.
32. Tudor, A, (2006). *World Cup Worlds: Media Coverage of the Soccer World Cup (1974 to 2002).* In Raney Arthur A & Bryant Jennings. Handbook of sports and media. (pp 232-246). United Kingdom: Lawrence Erlbaum Associates.